

de. Det havde været meget bedre at gøre det, der var rigtigt. Det ville have været klogt.

Formanden:

Jeg finder anledning til på nuværende tidspunkt, og inden vi går videre med korte bemærkninger, at præcisere over for Folketinget, at jeg var vidende om, at statsministeren på grund af uopsættelige gøremål ikke kunne være her før kl. 13.00. Og det er mit ansvar, at Folketingets dagsorden er strikket sammen på den måde, at vi tog fat på grundlovsdebatten, inden vi så kom frem til kl. 13.00.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Svend Auken har jo åbenbart intet at sige til tronfølgeoven, men hr. Svend Auken sagde noget væsentligt. Jeg forstod, hr. Svend Auken gennem sit liv havde måttet indrømme mange fejl; sådan husker jeg det også. Så påstod hr. Svend Auken, at det havde hjulpet ham; det er vist en vurderingssag.

Men nu er der jo lejlighed til igen at indrømme en fejl, for når man kritiserer statsministeren i en presset situation, hvor programmet for os alle sammen er meget presset, og når vi hører Folketingets formand nu, så synes jeg i hvert fald, hr. Svend Auken skulle lade være at minde os om de gange, hr. Svend Auken selv har sat sin troværdighed på spil. Det gjorde hr. Svend Auken igen nu ved at sige, at jeg har hævdet, at det var ligegyldigt, at statsministeren var her. Vil hr. Svend Auken vide, hvad jeg mener om det? Det er dybt uhæderligt og utroværdigt.

Det, jeg gjorde, var, at jeg beklagede på statsministerens vegne, og så sagde jeg, at justitsministeren i øvrigt havde besvaret lige så mange spørgsmål som statsministeren, og at en debat i dag intet nyt ville føre til, og at hr. Svend Auken ikke havde været særlig aktiv i udvalget med hensyn til at være konstruktiv.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er ikke nogen god dag, når man pådrager sig to Venstrefolks vrede på en gang. Både statsministeren og fru Rønn Hornbech er meget, meget vrede. Men hvad er min forseelse? At jeg mener, at statsministeren bør være til stede ved behandlingen og diskussionen af en grundlovsændring, for tronfølgeoven fører jo i realiteten til en ændring af grundloven.

Det har jeg redegjort for, og så gav jeg mit indtryk af debatten, men alle kan jo slå efter i Folketingstidende; jeg mener bestemt, at fru Birthe Rønn Hornbech bagatelliserede betydningen af, at statsministeren ikke kunne være til stede. Det kan man jo slå efter. Jeg tror, hun endda brugte udtrykket, at det jo var en diskussion mellem partierne. Og jeg tror, jeg var nødt til at gå videre i grundloven, vi var ved § 2, så gik vi videre til § 3, hvori der stod, at den lovgivende magt ligger hos kongen og Folketinget i for-ening. Og det var altså en diskussion, vi havde dengang. Så der er ingen grund til sådan at blive personlig og ubehagelig.

Kl. 14.05

Lad os dog tage tingene, som de er. Jeg synes, det er en fejl, at statsministeren ikke var til stede under vores debat.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen som ordfører i anden omgang.

Frank Aaen (EL):

Det, der bringer mig på talerstolen, er, at statsministeren i den foregående debat om grundloven ytrede sig om betydningen af menneskerettigheder i forhold til grundloven. Det er jeg helt enig i er et af de vigtigste spørgsmål.

Men så er det jo altså også besynderligt, at man, samtidig med at man står og siger det, vedtager en lov, som skelner mellem børn, der er født før ægteskabs indgåelse og efter ægteskabs indgåelse; som skelner mellem børn, der er født i ægteskab og adoptivbørn; og som gør, at en kommende regent skal komme og spørge statsminister og Folketing og ministre om lov til at gifte sig.

Det er jo alvorlige indgreb i enkeltpersoners frihed. Jeg mener ikke, det er noget, man sådan bare kan vedtage, altså at man på den måde tager nogle enkeltpersoner og siger: Her vil vi bestemme en hel del ting for dig. Jeg mener, at vi jo vil afvise det på det skarpeste over for andre enkeltpersoner og skal afvise det over for andre enkeltpersoner.

Jeg synes bare, at det, der er kommet ud af den debat, vi har haft her, og den afstemning, der kommer lige om ændringsforslagene, er, at nogle altså åbenbart anser den her begrænsning af enkeltpersoners frihedsrettigheder for at være en vigtig forudsætning for at kunne opretholde et kongedømme, et dronningedømme. Jeg synes, det er nyttigt få frem, at prisen for